

København, den 22. oktober 2012

Sagsnr. 2010 - 635/ 1KR/JML
3. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A på vegne af X klaget over advokat B.

Sagens tema:

Advokat A har klaget over advokat B's salær på 41.500 kr. ekskl. moms for arbejde vedrørende en ejendomshandel, hvor advokat B repræsenterede X som sælger.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 11. juni 2010 ved henvisning fra Retten i (...), jf. retsplejelovens § 361, stk. 5.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at advokat B bistod X i forbindelse med bestræbelser på at sælge en fast ejendom, og at advokat B afsluttede sagen med faktura udstedt den 6. maj 2009, hvormed advokat B beregnede sig et salær på 41.500 kr., ekskl. moms.

Ved e-mail af 24. maj 2009 skrev X bl.a. følgende til advokat B:

"[...]"

Vi har modtaget din faktura.

Vi har lige et par kommentarer til den, og vender snarest tilbage.

[...]"

Ved skrivelse af 15. juni 2009 til advokat B meddelte X's nye advokat, advokat C bl.a.:

"[...]

[...] det arbejde De har udført på sagen, enten har været mangelfuldt eller uden værdi. Jeg foreslår imidlertid, at vi drøfter Deres fakturering telefonisk, og i den forbindelse vil jeg kontakte Dem ultimo uge.

[...]."

Advokat B svarerede ved e-mail af 18. juni 2009, at han ikke så det formålstjenligt at drøfte spørgsmålet telefonisk og tilføjede:

"[...]

Salærklager behandles af Advokatnævnet, som jeg vil opfordre dig til at indbringe sagen for.

[...]

For god ordens skyld gør jeg opmærksom på, at der er fremsendt inkassovarsel d. 9. ds., således at sagen overgår til inkasso i næste uge, med mindre der forinden er sket betaling.

[...]"

Sagen blev herefter taget til inkasso ved brev dateret 23. juni 2009.

I brev af 26. juni 2009 til advokat B fastholdt advokat C sin kritik af advokat B's arbejde og anførte bl.a.:

"[...]

Jeg nu vil tage skridt til at gå videre med sagen i relation til det salærkrav, De har fremsendt til min klient.

[...]"

I brev af 30. juni 2009 til advokat C redegjorde advokat B for sit salær og meddelte afslutningsvist:

"[...]

Uagtet at Deres klient ikke mener sig forpligtet til at betale min faktura, skal jeg opfordre hertil, idet jeg naturligvis vil tilbagebetale beløbet helt eller delvist, hvis Advokatnævnet skulle finde grundlag herfor.

[...]

Jeg skal anmode om at modtage kopi af Deres skrivelse til Advokatnævnet. Jeg går ud fra at dette sker nu, idet jeg vil afvente til begyndelsen af næste uge, inden jeg fremsender stævning.

[...]."

Ved e-mail af 28. august 2009 skrev advokat B på ny til advokat C og anførte bl.a. følgende:

"[...]

Jeg har den 30. juni 2009 fremsendt dig en udbydende redegørelse for sagen indeholdende svar på dine kritikpunkter af min sagsbehandling i telefaxen af 26. juni 2009.

Herefter har jeg intet hørt, desuagtet at du meddelte at sagen ville blive indbragt for Advokatnævnet. Jeg har intet hørt fra Advokatnævnet og formoder derfor ikke, at sagen er blevet indbragt.

Jeg skal meddele, at jeg på denne baggrund nu udtager stævning og formoder, at du repræsenterer [...] (X) under sagen.

[...]."

Stævning blev udtaget den 4. september 2009.

Af svarskriftet dateret den 13. oktober 2009, som advokat C afgav på vegne af X fremgår bl.a.:

"[...]

Sagsøgte ønsker i forbindelse med sagens behandling at indbringe sagen for advokatmyndighederne, idet sagsøgte foreløbig gør gældende, at det arbejde, sagsøger har udført for sagsøgte, har været uden værdi og behæftet med fejl i et omfang, som i det mindste medfører, at sagsøger ikke er berettiget til salær.

[...]"

Herefter afgav parterne replik, duplik samt processkrift 1 om sagens materielle genstand. I processkrift 1 dateret den 11. januar 2010 anførte advokat B dog afslutningsvist følgende:

"[...]

Da sagsøgte, trods flere opfordringer hertil, ikke har indbragt sagen for Advokatnævnet, skal jeg anmode om, at denne berammes til hovedforhandling nu, idet den manglende indbringelse må tages som udtryk for, at sagsøgte frafalder denne mulighed.

[...]."

Den 9. juni 2010 blev der afholdt telefonisk retsmøde, hvor advokat A fra samme kontor som advokat C på vegne af X anmodede om, at retten hævede sagen og fremsendte denne til Advokatnævnet. Advokat B protesterede herimod med henvisning til, at sagsøgte i lang tid havde haft mulighed for at indbringe sagen for Advokatnævnet, og at der i Advokatnævnet gælder en frist på 1 år for sagens behandling.

Retten i (...) afsagde herefter straks følgende kendelse:

"[...]

Da sagsøgte på et forberede telefonmøde har fremsat anmodning om, at sagen overgår til behandling ved Advokatnævnet, og da retten ikke på det foreliggende grundlag finder det åbenbart, at der ikke kan gives sagsøgte medhold i klagen, hæver retten sagen og sender den til Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 361, stk. 5, jf. stk. 1.

[...]"

Advokat B kærede herefter byrettens kendelse til Østre Landsret med anbringende om, at 1-års fristen i retsplejelovens § 146, stk. 2, var overskredet. Østre Landsret stadfæstede den 28. juni 2010 byrettens kendelse med følgende begrundelse:

"[...]

Indkærede anførte i sit svarskrift i retssagen, at indkærede ønskede at indbringe sagen for advokatmyndighederne i forbindelse med sagens behandling. Dette måtte forstås som en anmodning om, at sagen indbringes for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 361, stk. 5, jf. stk. 1. Landsretten har ikke grundlag for at antage, at indkærede åbenbart ikke vil få medhold i klagen, og landsretten tiltræder på den baggrund, at retten har hævet sagen og sendt den til Advokatnævnet.

[...]."

Parterne har i forbindelse med sagens forberedelse erklæret sig enige i, at Advokatnævnet i første omgang tager stilling til, om klagen er rettidigt indgivet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har på vegne af X påstået, at Advokatnævnet skal behandle sagen i dens realitet, da denne er rettidigt indgivet. Advokat A har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det i svarskriftet blev anført, at: *"sagsøgte ønsker i forbindelse med sagens behandling at indbringe sagen for advokatmyndighederne"*, og at Østre Landsret i sin kendelse tiltrådte, at dette må forstås som en anmodning om, at sagen indbringes for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 361, stk. 5, stk. 1. Advokat A har endvidere gjort gældende, at X er uden skyld i, at retten ikke forholdt sig til anmodningen mere end et halvt år efter, at denne blev fremsat og da på et tidspunkt, hvor 1 års fristen var sprunget.

Indklagede:

Advokat B har påstået sagen afvist, fordi den henholdsvis er for sent indgivet eller henvist, og har til støtte herfor bl.a. anført, at fristen for indgivelse af klage til Advokatnævnet på 1 år er overskredet, idet X blev gjort bekendt med den endelige afregning i maj 2009, at fristoverskridelsen ikke kan anses for at være rimeligt begrundet, idet X og dennes advokat havde alle oplysninger, man skulle bruge for at indbringe sagen for Advokatnævnet i juni 2009, at X og dennes advokat ved passivitet har mistet muligheden for at indbringe sagen for Advokatnævnet, særlig da det i processkrift 1 af 11. januar 2010 er anført: *"at den manglende indbringelse må tages som udtryk for at sagsøgte frafalder denne mulighed"*, uden at X og

dennes rådgivere reagerede herpå, og at der ikke kan ske henvisning efter retsplejelovens § 361, da X ikke er forbruger i forhold til den juridiske rådgivning, som advokat B har ydet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 146, stk. 2, at klager over en advokats salær skal indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med kravet om vederlag. Advokatnævnet kan behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen er rimeligt begrundet.

For så vidt angår beregningen af ovennævnte frist i sager, som henvises fra retten i medfør af retsplejelovens § 361, følger det af Advokatnævnets praksis, at anmodning om henvisning i sager, som er anlagt inden udløbet af 1-årsfristen, og hvor anmodningen fremsættes, mens sagen verserer, som udgangspunkt anses for rettidigt indgivet, også selv om anmodningen fremsættes senere end ét år efter, at fakturamodtageren blev bekendt med salærkravet. Hvis retten imidlertid har vejledt om muligheden for nævnsbehandling, jf. retsplejelovens § 361, stk. 3, og dette ikke fra fakturamodtagerens side følges op med anmodning om nævnsbehandling, kan sagen afvises.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 361 finder også anvendelse, selv om klienten ikke er forbruger, jf. U 2010.974 V og U 2012.2094/1 H.

Der foreligger ikke oplysninger i sagen, som tyder på, at retten har vejledt om muligheden for nævnsbehandling tidligere end på det forberedende retsmøde, som blev afholdt den 9. juni 2010. Når der imidlertid henses til indholdet af den korrespondance, der blev udvekslet mellem advokat B og advokat C, inden advokat B udtog stævning, samt den omstændighed at advokat C ikke fulgte bemærkningen om nævnsbehandling i svarskriftet op med en klage til Advokatnævnet eller anmodede retten om at afsige kendelse om henvisning, men desuagtet fortsatte skriftvekslingen, finder Advokatnævnet, at klagen er for sent indgivet, og at der ikke er grundlag for at dispensere fra klagefristen.

Herefter bestemmes:

Sagen afvises.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz